

Forsvarsløs af kærlighed

4 teatermasker

Af Knud Cornelius

Et kærlighedstab har ført til en vældig digtsamling og en poetisk teaterforestilling, begge dele som debut for den netop 75-årige Sejer Andersen.

Nogen debutant i teatrets verden er Sejer Andersen ellers ikke. Den unge fransklærer fra Frederiksborg Gymnasium etablerede studioscenen Sans Souci, der førte videre til oprettelsen af Café Teatret, og derfra blev han valgt som leder af Hvidovre Teater. Dansk-franske aktiviteter, bl.a. præsentation af ny dansk dramatik i Paris, førte senest til dannelsen af Vitus Bering Teatret og opførelser i ind- og udland af beretningen om den danske opdagelsesrejsendes sidste timer. Og så mistede Sejer Andersen sin elskede kone og begyndte at digte sig ud af sorgen.

Dette materiale fra de seneste år er blevet til både digtbogen "Et sommerfuglekys" og forestillingen "Forår i København", som i aftes fik premiere i Kunst Huset på Vodroffsvej i København, ikke langt fra Det Ny Teater. Der er plads til maksimalt 25 tilskuere ad gangen, og dermed er cirklen sluttet: Teatret er ført tilbage til den tætte atmosfære fra cafeerne.

Forestillingen er poetisk-musikalsk, og så har den – som Sejer Andersen selv helt rigtigt foreslår – zen-karakter i sin søgen efter kærligheden gennem humor, fortrolighed og selverkendelse. Det er fint og smukt. Menneskelivet er en uafbrudt længsel efter tosomhed, men adgangsvejene er krogede og ordene skrøbelige, hvis de overhovedet kommer til udtryk. For hvordan nærme sig det usigelige, følelserne, beundringen, enheden, uden at blive sentimental? Den valgte form er et hudløst forsøg på at ophøje det kærlige nærvær, at udtrykke den mandlige beundring for kvindens væsen og søge de skjulte veje til hendes fortrolighed. Lykkes det, er himmerige nær. Forsvinder hun, synes ensomheden ubodelig.

”Forår i København” er en elskers forsvarsløse beundring af og hyldest til kvinden, illumineret af alle de mandlige klovnerier, som hører kurmageriet til. Han kalder utålmodigt på hendes ja, og forsvinder hun, er han fortabt. Han kunne skrive hende et digt, men vil hun le ad ham?

Sejer Andersen går omvejen ad den underfundige zen-fornemmelse – bruger alle sine egne erfaringer til overjordiske betragtninger, er tæt på at udlevere sig selv, men også charmerende og rørende i sine bestræbelser på at strejfe den skønne og opnå et sommerfuglekys.

Det er blevet til en lille, enkel historie på en bænk ved en sø. Han sidder og digter, hun – på bænken modsatte ende – holder pause med en bog. Han henvender sig, hun svarer, han læser digte, hun synger, de er på vej til at finde ud af hinanden, og indimellem slår billeder fra deres hverdag og fortid ind i romancen. Livet er ikke let, men hvor er det dejligt, og hvor må man leve det med alle kneb i brug....

Isabel Piganiol, der er svensk-fransk, er den udvalgte skønhed, der synger henførende og taler et indtagende dansk. Sejer Andersen er den lyriske elsker, der suger til sig af situationen og – må man tro – får endnu et billede til sin poesibog af skønheder på hans ensomme vej.

Madeleine Sjöstrand akkompagnerer de lieder og arier, der indgår i fortællingen, og parret synger endda Pierre Dørges romantiske duet, som kan læses i bogen på side 285 med omkvædet: ”Hvorfor ikke leve og elske”, for ”min musik er kærlighed”, varieret med ”livet/glæden/kvinden/dig”. Sådan taler en elsker.

”Forår i København” af Sejer Andersen, Pierre Dørge m.fl., iscenesat af Madeleine Røn Juul (Vitus Bering Teatret i Galleri Kunst Huset, Vesterbro – varighed: 1 time og 30 min. Opføres til den 25. september)

”Et sommerfuglekys” af Sejer Andersen, illustreret med stofbilleder af Marie-Renée Otis (Eksperimental Forlag, 299,00 kr. – fås i galleriet)